

Хор „Ли́ра“ – на музикалния фестивал в Руското училище

Училищният хор „Ли́ра“ към БСОУ „Д-р Петър Берон“, град Прага се представи с нов репертоар на традиционния пролетен конкурс на детските хоро­ве, провеждан всяка година в Руското училище. 2016 година бе юбилейна – за два­сет и пети път дома­кините събират деца от различни националности, учещи в Прага и извън нея, обединени от любовта към музиката и приятелството между хората. Ежегодни участници са френското, руското, нашето и музикалното училище в Пршибрам.

Тази пролет нашите момичета се представиха с нов репертоар – китка български народни песни, сред които „Девойче, бело, цървено“, „Ай да идем, Яно“, „Бре, Петрунко“ и „Дилмано, дилберо“. Ирина, Ивана, Ани, Фабиола, Ива и Виктория, заедно с ръководителя си, г-жа Радосвета Ко-

Традиционната обща финална песен

стова, представиха достойно училището ни, страната ни и нашия безценен музикален фолклор. Любопитно ми беше да огледам лицата на публиката, особено по време на изпълнението на трудната „Бре, Петрунко“ – удивление и възхищение се четеше на тях, и затова след всяка песен аплодисментите бяха напълно заслужени!

И понеже организаторите смятат, че благотворителността е неизменна част от човешкото битие, те отново предадоха събраната сума от входни билети и волни пожертвования на директора на детския санаториум в Буковани – с пожеланието към деца и възрастни: „В сърцето ни винаги да има любов и доброта!“

Нов учебник по български език като чужд – „Здравейте, докторе!“

Тази година издателска къща „Гутенберг“ пусна на пазара поредното учебно помагало за преподаване на български език като чужд на авторския колектив в състав: Елена Хаджи­ева, Радка Влахова, Весела Шушлина, Венера Байчева и Рени Манова. Този път тяхната публикация, която е част от пъстрата мозайка учебници и помагала, насочени към чуждестранните студенти, изучаващи български език, е предназначена за студенти-медици и е наречена „Здравейте, докторе!“.

Това учебно помагало е насочено, както към студентите, следващи висше образование в медицинските университети в България, така и към

дипломирани лекари-чужденци, които вече упражняват най-хуманната професия в България. Публикацията е насочена към придобиване на умения за осъществяване на пълноценен диалог между лекар и пациент, към изграждането на комуникативни компетенции на медицинския специалист-чужденец, като по този начин се ражда специфичното доверие, толкова необходимо за процеса на лечение. Учебникът представя с текстове, както определени аспекти на медицинската наука, така и с граматичното изложение изяснява и упражнява различните езикови нива и различни форми на комуникация-

та на български език. Граматиката е представена прегледно, в сбити таблици и статии, ясно и без излишно натоварване с лингвистична терминология, като упражненията подпомагат автоматизирането на всички аспекти на българската граматика. Текстовете са от научната сфера, но има и такива с научно-популярен характер. Много интересна е рубриката „Етикет“, в която авторите обръщат специално внимание на репликите, които използваме в различни бъл-

гарски езикови ситуации, за да могат чужденците да реагират адекватно при всякакъв вид комуникация. Усвояването на правилното речево поведение, на неговите норми е ключът към култивираното общуване и към межкултурния диалог, с който се срещаме в нашето ежедневие вече непрекъснато. Въпреки че авторите са насочили своето помагало само към студенти-медици, неговите качества далеч надхвърлят това ограничение и публикацията може да служи на всич-

ки напреднали чуждестранни студенти, изучаващи български, дори при подготовката на бъдещи преводачи. Начинът на представяне на текстовете и на езиковия материал го определя като иновативно помагало, отговарящи на най-новите европейски тенденции в чуждоезиковото обучение, когато езикът и неговото преподаване се пречупва през призмата на конкретния обучаем, и цялото обучение се създава „по мярка“, за да може да бъде максимално ефективно. ♦

Славянският Вавилон

На 30 март Чешкият център в София беше домакин на представянето на най-новата публикация на д-р Елена Крейчова „Славянският Вавилон. За интерференцията между славянските езици“.

Живко Кушев за най-новата публикация на д-р Крейчова

Елена Крейчова е главен асистент в Катедрата по славистика към Философския факултет на Масариковия университет в Бърно, Чехия. Преподавател е по практически български език и чете лекционни курсове по старобългарски език, по теоретична граматика на южнославянските езици и по историческа граматика на славянските езици, автор на учебници и речници, също така и преводач на специализирана и художествена литература.

Нейната книга представя някои проблеми при изучаването и при превода на славянски езици, като особен акцент се поставя върху влиянията между близкородствените езици, които тя разглежда като „нож с две остриета“. Казано с дру-

ги думи, близостта между българския и чешкия език, от една страна, улеснява, но от друга – затруднява комуникацията между двата славянски народа, за което на пръв поглед дори не подозираме. Авторката споделя дългогодишния си опит на преподавател и заклет преводач, подавал ръка на поколения студенти и начинаещи преводачи – чехи и словаци, сблъскали се с подобни „препъникамъчета“ при изучаването на български език.

„Славянският Вавилон“ беше представен от доц. Диляна Денчева и д-р Радост Железарова от Софийския университет „Св. Климент Охридски“ и от издателя г-н Живко Кушев, собственик на едно от най-престижните издателства за хуманитарна литература в България. ♦

Часове преди премиерата на книгата в Чешкия център, д-р Крейчова бе гост на предаването „Хоризонт до обед“. В разговор с водещата Ирина Недева новата книга бе представена на широката българска аудитория. Освен обучението на студентите, като основна задача д-р Крейчова очерта профилактиката и терапията на грешката на славяни, изучаващи български език. „Изучаването на майчиния език е свързано с физиологичното развитие на детето, докато изучаването на всеки следващ чужд език е много по-специфично и изисква психологическа подготовка, както от страна на студента, така и на преподавателя“, изтъкна Елена Крейчова. „Преподаването е по мярка и до ключ“, подчерта преподавателката и допълни, че разликите между българския и чешкия са големи, дори комични. Тя даде пример с глагола „воня“, който на чешки означава „ухая, излъчвам приятен аромат“, а „булка“ е вид хлебче. Според д-р Крейчова, това са интересни примери, но и „неверни приятели“ на преводача.

Макар „Славянският Вавилон. За интерференцията между славянските езици“ да е сериозно лингвистично изследване, предназначено за студенти и за академичната аудитория, Елена Крейчова гледа на голямото раздалечаване между близките езици и в по-широк смисъл – „като на нещо позитивно, предизвикателство за всеки човек, занимаващ с езици. Това е пътят, който всеки трябва да извърви, започвайки от своя Вавилон и преодолявайки го“.